

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

27. november 2022

NEDELJA	PRVA ADVENTNA – nedelja Karitas
27.11.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Dušana Pečnik, obl. 10.00 za +Alojza in Jožefo Podlesnik
Ponedeljek	Katarina Laboure
28.11.	18.00 za +Marico in Jožeta Videnšek
Torek	Filomen
29.11.	18.00 za +Jožefo in Martina Reher, obl.
Sreda	Andrej, apostol
30.11.	18.00 za +Andreja in Katarino Križan
Četrtek	Edmund
01.12.	18.00 na Pernovem za +Viktorijo Pečnik
Petek	Prvi petek
02.12.	18.00 za +Borisa Golavšek
Sobota	Frančišek Ksaver – prva sobota
03.12.	8.00 za rajne Pliberšek, Coğan in Bürgin
NEDELJA	DRUGA ADVENTNA
04.12.	7.00 za farane 8.30 na Pernovem za +Antona, Ano, Jožeta in Berto Veber, obl. 10.00 za +Ivana in Anico Grebovšek

PRVA ADVENTNA NEDELJA (nedelja Karitas)

EVANGELIJ

Bodite budni, da boste pripravljeni

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: »Kakršni so bili Nóetovi dnevi, tako bo tudi ob prihódu Sina človekovega. Kakor so namreč v tistih dneh pred potópom jedli in pili, se ženili in se možile do dne, ko je šel Noe na ladjo, in niso ničesar slutili, dokler ni prišel potop in vseh odnesel, tako bo tudi ob prihódu Sina človekovega. Takrat bosta dva na polju: eden bo sprejet, drugi puščen. Dve bosta mleli na kamnu: ena bo sprejeta, druga puščena. Bodite torej budni, ker ne veste, katerega dne pride vaš Gospod! Vedite pa: ko bi hišni gospodar vedel, ob kateri straži pride tat, bi ostal buden in ne bi pústil vlomíti v svojo hišo. Zato bodite tudi vi pripravljeni, kajti ob uri, ko ne pričakujete, bo prišel Sin človekov.«

NOETОВИ DNEVI DANAŠNJEGA ČASA

Jezus nam v današnjem evangeliju ne govori o potopu in o tatu le mimogrede, temveč naravnost in načrtno. Naglašča, da so takšne reči znamenja njegovega prihoda. V razmeroma kratkem odlomku pove to kar trikrat. Vsakršen potop je le podoba potopa Noetovih dni, a tudi tisti je le prapodoba prihoda Sina človekovega ob koncu sveta. Takrat bo v resnici vse potopljeno, takrat bo v resnici prišel tat, ki bo vse spodkopal.

Tisti dan bo prišel iznenada in nepričakovano. Ene bo zalotil pri mizi, druge pri poročnem obredu, spet druge na polju ali kjerkoli že. To nikakor ne pomeni, da bi bile te dejavnosti same po sebi kaj slabega. Pomeni pa, da bo vse, karkoli je kdo delal, toliko vredno, kolikor je bilo storjeno v zavesti pričakovanja prihoda Sina človekovega. Sprejeti ali zavrnjeni ne bomo po kakšnih matematičnih pravilih ali po kakšni slepi usodi, temveč po meri odgovornosti, s katero smo jedli in pili, se ženili in možile, delali na polju ali mleli na kamnu.

Potop Noetovih dni ni bil usmerjen v uničenje, temveč v razčiščevanje dobrega in zla. Tako bo tudi s prihodom Sina človekovega. Jezus nas ne straši, temveč vzgaja. Vzgaja k pripravljenosti, da dostojno dočakamo največji dan tega sveta. Njegov dan, dan, ki bo vreden videti novo nebo in novo zemljo, naše vstajenje in odrešenje.

Še eno zanimivost lahko izpostavimo iz prvega berila. Izaija pravi: »Zgodilo se bo poslednje dni.« Poslednji dnevi so možni le, če so bili prvi. Noben konec ni mogoč brez začetka. Med seboj sta povezana in drug od drugega odvisna. Začetek bo prišel do svoje dopolnitve v poslednjih dneh. Največja večina ljudi poslednjih dni na zemlji ne bo dočakala, a nihče ne more zato reči, da se ga prihodnost ne tiče. Vse življenje se moramo pripravljati na te poslednje dneve. Vsi časi so v Božji roki in vanje nas je Bog postavil zato, da se posvetimo! To imejmo v mislih še posebej skozi ta adventni čas.

Po: p. F. Cerar

Kakšnih misli in občutkov ste danes stopili v to 1. adventno nedeljo?

Mogoče: Veselim se tednov pred božičem – z vso njihovo čarobnostjo, velikimi in malimi skrivnostmi ter vonjem po kuhanem vinu in piškotih! Morda pa tudi: Ojoj ..., pošlji voščilnice, pripravi darila, kdaj mi bo vse to uspelo? Nekateri morda pomislijo na svetleče oči svojih otrok ali vnukov, ko ti nestrno odštevajo dneve in komaj čakajo, da se rodi Jezušček! Mogoče pa tudi: Nič nočem slišati. Moje življenje je postalo temačno. Sploh ne vem, kako bi letos praznoval božič.

Da, vse to je lahko: čarobnost, stres, veselje, tesnoba, vprašanja. Tako raznolik zna biti advent in nekajkrat se napetost zariše tudi v bogoslužju: prepevamo »Čuj iz višav veseli glas« – medtem ko v evangeliju slišimo tudi: »Bodite torej budni, ker ne veste, kdaj se vrne hišni gospodar« (Mt 24,42). Slednje čisto nič ne zveni kot ‚mili advent‘.

Kaj pa je pravzaprav advent?

Alfred Delp, jezuit, ki so ga leta 1945 usmrtili nacisti, pravi: »Advent je čas pretresenosti.« V bogoslužju v teh tednih nastopi vijolična, barva spokornosti. Nakazuje, da smo iz adventa morda napravili nekaj, kar sploh nima kaj opraviti z njim. Advent še ni božič – tudi ni ljubek in prijeten. Advent nas želi učiti čuječnosti, da bi na novo usmerili pogled ter se pripravili na Gospodov prihod. Advent – to niso svetlo sijoča drevesca, temveč sij male sveče sredi teme. Advent je čas, v katerem lahko raste hrepenenje, hrepenenje po polnem življenju, po njem, ki prihaja, da prinese pravičnost in veselje!

Povzeto po: A. Schwarz, Divji božič

Adventni čas

Čas duhovne in bogoslužne priprave na božič začenjamo s praznovanjem **prve adventne nedelje** in ga sklenemo v tednu po četrti adventni nedelji na sveti večer, 24. decembra.

Za razliko od postnega časa, ki ga obhajamo kot pripravo na veliko noč in traja štirideset dni, adventni čas ni omejen na točno število dni.

Z adventnim časom v Katoliški cerkvi začenjamo novo cerkveno leto in neposredno pripravo na božič. Gospodovo rojstvo in prazniki, ki mu sledijo (sv. trije kralji ali obisk treh modrih, Jezusov krst ter Gospodovo darovanje v templju ali svečnica), so priložnost za poglobitev vere. Veselje ob Novorojenem pomeni veselje ob novem življenju in lahko simbolično nagovarja tudi k radosti nad lastnim življenjem.

Simbolika rojstva in novega začetka je vtkana v potek celotnega cerkvenega leta. Dogodki ne pomenijo le spominjanja preteklih Božjih del v zgodovini odrešenja (o čemer poroča *Sveto pismo*) in poti skozi galerijo svetnikov, ampak tudi aktualizacijo Božjih sporočil za sedANJI trenutek. Na večja praznovanja se kristjani pripravljamo v posebnih »pripravljalnih« časih (z adventnim časom na božič, s postom na veliko noč). K zunanjim in materialnim pripravam na cerkvene praznike sodi tudi duhovna priprava v osebni molitvi in duhovni poglobitvi, kar lahko vključuje prejem zakramenta sprave, razne odpovedi, post, dobra dela ali miloščino.

Latinska beseda *adventus* pomeni prihod. Poznamo dva Gospodova prihoda. Gospod je prvokrat na svet prišel kot človek, rojen iz Device Marije, njegov drugi prihod pa pričakujemo na sodni dan. Kristjani verujemo v Gospodovo nevidno prihajanje v srca ljudi po delovanju Svetega Duha oziroma v skrivnostno Božjo navzočnost v srcu vsakega človeka, kar lahko razumemo in dojemamo samo v moči vere.

Adventni čas ima dvojen značaj: je čas priprave na slovesno praznovanje Gospodovega rojstva, 25. decembra, hkrati pa je to čas, ko nas spominjanje usmerja k pričakovanju drugega Kristusovega prihoda ob koncu časov.

Znamenje zunanje priprave na božič je adventni venec. Tradicionalno se pri nas v cerkvah in po domovih pripravljajo adventni venci s štirimi svečami. Naraščanje luči simbolizira rast dobrega v življenju.

Razlaga simbolike adventnega venca

Okrogla oblika pomeni popolnost in večnost. Zimzelene veje govorijo o življenju, o Jezusu Kristusu, ki prihaja med nas. Simbolika vijolične barve predstavlja upanje, da bo tema premagana. **Štiri sveče**, ki so lahko samo v vijolični ali beli barvi, imajo posebno simboliko:

- predstavljajo **štiri mejnike** (stvarjenje, učlovečenje, odrešenje in konec sveta);
- predstavljajo **štiri strani neba**: sever, jug, vzhod in zahod, kar govori o univerzalnosti Kristusovega učlovečenja za ves svet in vse ljudi;
- predstavljajo **štiri letne čase**, kar pomeni, da je bilo Kristusovo rojstvo pomembno ne samo za tisti zgodovinski čas, v katerem je živel na Zemlji, ampak je pomembno za vse čase in vsako dobo;
- predstavljajo **človekovo življenje**; (ob rojstvu) prižgana sveča je vsak trenutek manjša, kar govori o tem, da smo vedno bliže sklepu življenja in nas spominja na tuzemsko minljivost.

Sveče prižigamo tako, da na prvo adventno nedeljo prižgemo prvo, na drugo adventno nedeljo poleg prve prižgemo tudi drugo – in tako naprej do četrte adventne nedelje, kar pomeni, da je v času, ko se bližamo rojstvu Jezusa Kristusa, v prostoru vedno več svetlobe. V duhovnem smislu to pomeni, čim bliže smo Bogu, tem več je svetlobe tudi v naših življenjih.